

Evangelí del dissabte de la setmana XXXIII de durant l'any: la certesa de la resurrecció

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana XXXIII de durant l'any. “No és Déu de morts, sinó de vius, perquè gràcies a ell tots viuen”. A Déu només ens podem acostar amb el cor obert. Sobre aquestes bones disposicions, amb la fe, l'esperança i la caritat, Ell hi basteix el camí del coneixement amorós i la plenitud de vida.

Evangelí (Lc 20, 27-40)

Després alguns dels saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que hi hagi resurrecció; per això li van plantejar aquesta dificultat:

—Mestre, Moisès ens va prescriure que, si un home casat mor sense fills, el seu germà es casi amb la viuda per donar descendència al germà difunt. Doncs bé, hi havia set germans. El primer es va casar, i va morir sense fills. També el segon i el tercer es van casar amb aquella dona, i així fins al setè: tots van morir sense deixar fills. Finalment va morir també la dona. Així, doncs, quan arribi la resurrecció, de quin dels set serà muller, si tots set s'hi havien casat?

Jesús els respongué:

—Els qui viuen en aquest món es casen, però els qui seran trobats dignes de tenir part en el món futur i en la resurrecció dels morts no

prendran muller ni marit; com que són fills de la resurrecció, ja no poden morir: són com els àngels i són fills de Déu. I que els morts ressusciten, Moisès mateix ho indica clarament en el passatge de la Bardissa, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Ell no és Déu de morts, sinó de vius, perquè gràcies a ell tots viuen.

Llavors alguns mestres de la Llei li digueren:

—Mestre, has respost bé.

I ja no s'atrevien a preguntar-li res més.

.....

Comentari

Hi ha nombrosos succeïts a la vida de Jesús que ens deixen la impressió,

sovint desconcertant, de la "neciesa" dels qui s'acosten a escoltar-lo i a preguntar-li. Aquest terme, "neciesa", pertany a la tradició sapiencial de què donen testimoni una sèrie de llibres de l'Antic Testament. El neci és el que es tanca a la cosa evident, a allò que té davant. Qui no està disposat a escoltar. Qui està convençut que les coses són com ell pensa. O que haurien de ser com ell pensa! I que, per tant, viu a un món que en part és ficció. Viu enganyat.

L'evangelí d'avui ens presenta uns saduceus. En la pregunta que fan al Senyor deixen entreveure la petitesa dels seus cors. Aquesta petitesa es reflecteix en la seva obstinació per quedar-se en la lletra de la Llei de Moisès, o en allò que ells entenen d'aquesta lletra. No havien obert el cor al missatge que Déu havia revelat en la mateixa Llei (encara que fos d'una manera fosca) i que podia ser aconseguit pels destinataris oberts a

Déu i amb un cor humil. Per a ells, era inconcebible una resurrecció, entre altres raons per la seva concepció del matrimoni. Jesús els contesta que, encara que no puguin pas arribar a comprendre com viuran a l'altra vida les persones que aquí van estar casades, la mateixa Llei els diu que Déu és un Déu de vius.

Entre els diversos ensenyaments que podem treure d'aquest passatge, se n'imposa un de fons: només poden penetrar en el coneixement del misteri de Déu els qui tenen bones disposicions, els que estan oberts i escolten, els que pregunten amb humilitat, els que accepten Crist, els qui l'estimen.

El misteri de Déu supera la nostra comprensió, certament. Tanmateix, esdevé un mur infranquejable per a la persona que no es vol obrir a comprendre allò que la supera. Qui

exclou Déu i les realitats divines del que la raó humana pot abraçar, creient viure en la realitat, viu fora d'ella. A Déu només ens podem acostar amb el cor obert. Sobre aquestes bones disposicions, Ell hi basteix, amb la fe, l'esperança i la caritat, el camí del coneixement amorós i la plenitud de vida.

Juan Luis Caballero // Photo:
Artem Beliaikin - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dissabte-de-la-setmana-xxxiii-de-durant-lany-la-certesa-de-la-resurreccio/> (20/04/2025)